

1. Когда кончил [Давид] разговор с Саулом, душа Ионафана прилепилась к душе его, и полюбил его Ионафан, как свою душу.

УПО: І сталося, як скінчив він говорити до Саула, то Йонатанова душа зв'язалася з душею Давидовою, і полюбив його Йонатан, як душу свою.

KJV: And it came to pass, when he had made an end of speaking unto Saul, that the soul of Jonathan was knit with the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul.

2. И взял его Саул в тот день и не позволил ему возвратиться в дом отца его.

УПО: І того дня взяв його Саул, і не пустив його вернутися до дому його батька.

KJV: And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.

3. Ионафан же заключил с Давидом союз, ибо полюбил его, как свою душу.

УПО: І склав Йонатан із Давидом умову, бо полюбив його, як душу свою.

KJV: Then Jonathan and David made a covenant, because he loved him as his own soul.

4. И снял Ионафан верхнюю одежду свою, которая была на нем, и отдал ее Давиду, также и прочие одежды свои, и меч свой, и лук свой, и пояс свой.

УПО: І зняв Йонатан із себе плаща, що був на ньому, та й дав його Давидові, і вбрання своє, і все аж до меча свого, і аж до лука свого, і аж до пояса свого.

KJV: And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his garments, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.

5. И Давид действовал благоразумно везде, куда ни посылал его Саул, и сделал его Саул начальником над военными людьми; и это понравилось всему народу и слугам Сауловым.

УПО: І ходив Давид скрізь, куди посилав його Саул, і робив мудро. І настановив його Саул над вояками, і він подобався усьому народові, а також Сауловим рабам.

KJV: And David went out whithersoever Saul sent him, and behaved himself wisely: and Saul set him over the men of war, and he was accepted in the sight of all the people, and also in the sight of Saul's servants.

6. Когда они шли, при возвращении Давида с победы над Филистимлянином, то женщины из всех городов Израильских выходили навстречу Саулу царю с пением и плясками, с торжественными тимпанами и с кимвалами.

УПО: І сталося, як вони йшли, коли Давид вертався, побивши филистимлянина, то повиходили жінки зо всіх Ізраїлевих міст, щоб співати та танцювати назустріч царя Саула, із бубнами, із радістю, та з цимбалами.

KJV: And it came to pass as they came, when David was returned from the slaughter of the Philistine, that the women came out of all cities of Israel, singing and dancing, to meet king Saul, with tabrets, with joy, and with instruments of music.

7. И восклицали игравшие женщины, говоря: Саул победил тысячи, а Давид--десятки тысяч!

УПО: І викрикували ті жінки, що грали, та й казали: Саул повбивав свої тисячі, а Давид десятки тисяч свої!

KJV: And the women answered one another as they played, and said, Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands.

8. И Саул сильно огорчился, и неприятно было ему это слово, и он сказал: Давиду дали десятки тысяч, а мне тысячи; ему недостает только царства.

УПО: І дуже запалився Саулів гнів, і та річ була неприємна йому, і він сказав: Давидові дали десятки тисяч, а мені дали тисячі, йому бракує ще тільки царювання!

KJV: And Saul was very wroth, and the saying displeased him; and he said, They have ascribed unto David ten thousands, and to me they have ascribed but thousands: and what can he have more but the kingdom?

9. И с того дня и потом подозрительно смотрел Саул на Давида.

УПО: І від того дня й далі Саул дивився заздрісним оком на Давида.

KJV: And Saul eyed David from that day and forward.

10. И было на другой день: напал злой дух от Бога на Саула, и он бесновался в доме своем, а Давид играл рукою своею на струнах, как и в другие дни; в руке у Саула было копьё.

УПО: І сталося другого дня, і напав злий дух від Бога на Саула, і він став несамовитий в себе вдома, а Давид грав своєю рукою, як щоденно, а в Сауловій руці був спис.

KJV: And it came to pass on the morrow, that the evil spirit from God came upon Saul, and he prophesied in the midst of the house: and David played with his hand, as at other times: and there was a javelin in Saul's hand.

11. И бросил Саул копьё, подумав: пригвожду Давида к стене; но Давид два раза

уклонился от него.

УПО: І кинув Саул списа, кажучи про себе: Ударю в Давида, і приб'ю його до стіни! Та Давид два рази ухилився від нього.

KJV: And Saul cast the javelin; for he said, I will smite David even to the wall with it. And David avoided out of his presence twice.

12. И стал бояться Саул Давида, потому что Господь был с ним, а от Саула отступил.

УПО: І боявся Саул Давида, бо з ним був Господь, а від Саула Він відступив.

KJV: And Saul was afraid of David, because the LORD was with him, and was departed from Saul.

13. И удалил его Саул от себя и поставил его у себя тысяченачальником, и он выходил и входил пред народом.

УПО: І віддалив його Саул від себе, і настановив його собі тисячником, і він виходив на війни, і вертався перед народом.

KJV: Therefore Saul removed him from him, and made him his captain over a thousand; and he went out and came in before the people.

14. И Давид во всех делах своих поступал благоразумно, и Господь [был] с ним.

УПО: І мав Давид поведження в усіх дорогах своїх, і з ним був Господь.

KJV: And David behaved himself wisely in all his ways; and the LORD was with him.

15. И Саул видел, что он очень благоразумен, и боялся его.

УПО: І побачив Саул, що той має велике поведження, і налякався його.

KJV: Wherefore when Saul saw that he behaved himself very wisely, he was afraid of him.

16. А весь Израиль и Иуда любили Давида, ибо он выходил и входил пред ними.

УПО: А весь Ізраїль та Юда любили Давида, бо він виходив на війни, і вертався перед ними.

KJV: But all Israel and Judah loved David, because he went out and came in before them.

17. И сказал Саул Давиду: вот старшая дочь моя, Мерова; я дам ее тебе в жену, только будь у меня храбрым и веди войны Господни. Ибо Саул думал: пусть не моя рука будет на нем, но рука Филистимлян будет на нем.

УПО: І сказав Саул до Давида: Ось моя найстарша дочка Мерав, її я дам тобі за жінку. Тільки будь мені хоробрим та воюй Господні війни! А про себе Саул сказав: Нехай не буде на ньому моя рука, а нехай буде на ньому рука филистимлян!

KJV: And Saul said to David, Behold my elder daughter Merab, her will I give thee to wife: only be thou valiant for me, and fight the LORD's battles. For Saul said, Let not mine hand be upon him, but let the hand of the Philistines be upon him.

18. Но Давид сказал Саулу: кто я, и что жизнь моя и род отца моего в Израиле, чтобы мне быть зятем царя?

УПО: А Давид сказав до Саула: Хто я, і яке життя моє та рід мого батька в Ізраїлі, що я стану зятем цареві?

KJV: And David said unto Saul, Who am I? and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son in law to the king?

19. А когда наступило время отдать Мерову, дочь Саула, Давиду, то она выдана была в замужество за Адриэла из Мехолы.

УПО: І сталося, коли настав час дати Давидові Мерав, Саулову дочку, то вона була видана за жінку мехолатитянинові Адріїлові,

KJV: But it came to pass at the time when Merab Saul's daughter should have been given to David, that she was given unto Adriel the Meholathite to wife.

20. Но Давида полюбила [другая] дочь Саула, Мелхола; и когда возвестили [об этом] Саулу, то это было приятно ему.

УПО: а Давида покохала Мелхола, друга Саулова дочка. І розповіли про це Саулові, і ця річ була слухна в очах його.

KJV: And Michal Saul's daughter loved David: and they told Saul, and the thing pleased him.

21. Саул думал: отдам ее за него, и она будет ему сетью, и рука Филистимлян будет на нем. И сказал Саул Давиду: чрез другую ты породнишься ныне со мною.

УПО: І сказав Саул про себе: Дам я її йому, і нехай вона стане йому за пастку, і нехай буде на ньому рука филистимлян! А до Давида Саул сказав удруге: Посвоячися сьогодні зо мною.

KJV: And Saul said, I will give him her, that she may be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him. Wherefore Saul said to David, Thou shalt this day be my son in law in the one of the twain.

22. И приказал Саул слугам своим: скажите Давиду тайно: вот, царь благоволит к тебе, и все слуги его любят тебя; итак будь зятем царя.

УПО: І наказав Саул своїм рабам: Промовляйте до Давида потиху, говорячи: Ось цар уподобав тебе собі, а всі його раби полюбили тебе, а тепер ти посвоячишся з царем.

KJV: And Saul commanded his servants, saying, Commune with David secretly, and say, Behold, the king hath delight in thee, and all his servants love thee: now therefore be the king's son in law.

23. И передали слуги Сауловы в уши Давиду все слова эти. И сказал Давид: разве легко кажется вам быть зятем царя? я--человек бедный и незначительный.

УПО: І Саулові раби говорили ці слова до Давидових ушей. А Давид сказав: Чи то легко в ваших очах посвоячитися з царем? Таж я людина вбога та маловажна!

KJV: And Saul's servants spake those words in the ears of David. And David said, Seemeth it to you a light thing to be a king's son in law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?

24. И донесли Саулу слуги его и сказали: вот что говорит Давид.

УПО: І розповіли це раби Саула йому, говорячи: Отак говорив Давид.

KJV: And the servants of Saul told him, saying, On this manner spake David.

25. И сказал Саул: так скажите Давиду: царь не хочет вена, кроме ста краеобрезаний Филистимских, в отмщение врагам царя. Ибо Саул имел в мыслях погубить Давида руками Филистимлян.

УПО: І сказав Саул: Так скажете Давидові: Не бажає цар заплати за молоду, а бажає тільки сто крайніх плотів филистимських, щоб пімститися на неприятелях царя. А Саул думав тим зробити, щоб Давид попав до руки филистимлян.

KJV: And Saul said, Thus shall ye say to David, The king desireth not any dowry, but an hundred foreskins of the Philistines, to be avenged of the king's enemies. But Saul thought to make David fall by the hand of the Philistines.

26. И пересказали слуги его Давиду эти слова, и понравилось Давиду сделаться зятем царя.

УПО: І його раби переказали ці слова Давидові, і ця річ була мила в Давидових очах, щоб посвоячитися з царем. І в недовгому часі

KJV: And when his servants told David these words, it pleased David well to be the king's son in law: and the days were not expired.

27. Еще не прошли назначенные дни, как Давид встал и пошел сам и люди его с ним, и убил двести человек Филистимлян, и принес Давид краеобрезания их, и представил их в полном количестве царю, чтобы сделаться зятем царя. И выдал Саул за него Мелхолу, дочь свою, в замужество.

УПО: встав Давид, та й пішов він та його люди, і забив серед филистимлян двісті чоловіка. І Давид приніс їхні крайні плоті, і дав їх у повному числі цареві, щоб посвоячитися з царем. І Саул дав йому за жінку дочку свою Мелхолу.

KJV: Wherefore David arose and went, he and his men, and slew of the Philistines two hundred men; and David brought their foreskins, and they gave them in full tale to the king, that he might be the king's son in law. And Saul gave him Michal his daughter to wife.

28. И увидел Саул и узнал, что Господь с Давидом, и что Мелхола, дочь Саула, любила [Давида].

УПО: І побачив Саул, і пізнав, що Господь із Давидом, а Мелхола, Саулова дочка, полюбила його.

KJV: And Saul saw and knew that the LORD was with David, and that Michal Saul's daughter loved him.

29. И стал Саул еще больше бояться Давида и сделался врагом его на всю жизнь.

УПО: А Саул ще й далі боявся Давида. І Саул ненавидів Давида по всі дні.

KJV: And Saul was yet the more afraid of David; and Saul became David's enemy continually.

30. И когда вожди Филистимские вышли [на войну], Давид, с самого выхода их, действовал благоразумнее всех слуг Сауловых, и весьма прославилось имя его.

УПО: І виходили воювати филистимські провідники, і бувало скільки вони виходили, то Давид мав найбільше поведження від усіх Саулових рабів. І стало ім'я його дуже шановане.

KJV: Then the princes of the Philistines went forth: and it came to pass, after they went forth, that David behaved himself more wisely than all the servants of Saul; so that his name was much set by.